

Rozmowa z Rektorem UPJPII, ks. prof. dr. hab. Robertem Tyrałą

Jak ważne dla UPJPII, i w ogóle dla uniwersytetów katolickich, było spotkanie w Bostonie?

To bardzo ważne dla naszego Uniwersytetu Papieskiego, że jesteśmy członkami międzynarodowej społeczności uniwersytetów katolickich w świecie. Należymy bowiem do organizacji (której historia sięga już prawie 100 lat – FIUC – 1924!), do której należy 226 szkół wyższych z całego świata. W Bostonie było blisko 200 reprezentantów tej społeczności. Jesteśmy też członkiem podobnej organizacji, ale skupiającej uniwersytety katolickie w Europie – FUCE, której ostatnie spotkanie miało miejsce w Barcelonie jesienią 2021 roku, w czym także wziąłem udział). Niezwykle ważne jest to, co widać bardzo wyraźnie, że problemy z którymi my także w Polsce się mierzymy dotyczą wszystkich katolickich uczelni w świecie (sekularyzacja, walka o zachowanie tożsamości chrześcijańskiej, dobre wychowanie młodego pokolenia chrześcijan i nie tylko). Podczas spotkania w Bostonie podejmowaliśmy wiele rozmów, szukając odpowiedzi na pytanie o przyszłość – lepszą dla Uniwersytetu i bliższą Ewangelii. To był czas przeżywania prawdziwej jedności i raz jeszcze utwierdzenia się w przekonaniu o tym, jak bardzo w dzisiejszym świecie ważna jest edukacja i wychowanie katolickie. Z wielką ciekawością słuchaliśmy relacji o działaniach innych, co okazało się niezwykle budujące – na peryferiach świata dzieją się bowiem wielkie rzeczy!

Co znalazło się w programie zjazdu w Bostonie?

W Boston College (fundacja w 1863 roku przez xx. Jezuitów), w dniach od 30 lipca do 3 sierpnia br. odbywało się 27. Zgromadzenie Ogólne Międzynarodowej Federacji Uniwersytetów Katolickich (FIUC) pod hasłem: „Dziedzictwo, a transformacja w świecie zmian. Przyszłość katolickiego szkolnictwa wyższego”. Wiele było wykładów, dyskusji, świadectw oraz prywatnych rozmów w temacie współpracy i nieustannego podnoszenia poziomu edukacji oraz nauki, przy zachowaniu tożsamości chrześcijańskiej i naturalnie realizacji swojej misji. Była więc mowa o: znaczeniu katolickiego uniwersytetu i jego wpływie na społeczeństwo, tradycjach myśli katolickiej i budowaniu wspólnoty w obliczu współczesnych wyzwań, dialogu między społeczeństwem religijnym i świeckim. Podjęto próbę odpowiedzi na pytanie – jaka jest rola katolickiego szkolnictwa wyższego dzisiaj? Bardzo ważna była tematyka przyszłych trendów i wyzwań dla uniwersytetów katolickich (oczywiście nie omijając sytuacji COVID-19 i wojny w Ukrainie, ale także wychowania i edukacji katolickiej w obliczu malejącej, czy zmniejszającej się ilości praktykujących katolików). Niezwykle ważne było spojrzenie na przywódczą rolę uniwersytetu, budowanie wspólnoty w czasach kryzysu, a także na ważną kwestię przygotowania liderów dla katolickiego szkolnictwa wyższego. Bardzo istotne było też zwrócenie uwagi na misję uczelni i konieczność nieustannego kontynuowania jej mimo przeciwności oraz na globalne zaangażowanie dla dobra wspólnego. I w końcu – jakie jest zadanie uniwersytetu katolickiego w służbie społeczeństwu? W każdym dniu centralnym wydarzeniem była liturgia Eucharystii, sprawowana w trzech językach urzędowych FIUC, a więc: angielskim, francuskim i hiszpańskim. Tak się wspaniale złożyło, że to międzynarodowe zgromadzenie miało miejsce w siedzibie uczelni xx. Jezuitów, jednej z najbardziej prestiżowych w świecie, a w dodatku odbywało się w dniu wspomnienia św. Ignacego Loyoli na zakończenie Roku Ignacjańskiego. A wiadomo, że jego motto życiowe dla wielu jest dziś nadal aktualne: „wszystko dla chwały Bożej”. Może to właśnie było głównym przesłaniem spotkania w Bostonie. Nie zamykaliśmy się na teorii, ale obmyślaliśmy kierunki działań i dzieliliśmy się konkretnymi rozwiązaniami i propozycjami na przyszłość. Nie chodziło tylko o to, by dać sprawozdanie, ale by zobaczyć przyszłość i podjąć ważne dla niej decyzje.

W kontekście takiego międzynarodowego spotkania warto zapytać o kwestię umiędzynarodowienia na Uniwersytecie Papieskim w Krakowie...

Oczywiście, można by zastanowić się nad znaczeniem tego wszystkiego, co działo się w Bostonie na posiedzeniu FIUC, dla Papieskiego Uniwersytetu w Krakowie. W chwili obecnej mamy 18 umów bilateralnych o współpracy międzynarodowej z krajami takimi jak: Ukraina, Hiszpania, Słowacja, Włochy, Węgry, Chorwacja, Niemcy, Słowenia, Macedonia, Liban i USA. To są uniwersytety katolickie i nie tylko. Uważam, że najwyższa pora na wzmocnienie współpracy z uniwersytetami kościelnymi na innych kontynentach. Ponadto, w programie Erasmus+ mamy ponad 100 aktywnych umów wydziałowych z ośrodkami akademickimi w całej Europie – przyjeżdżają do nas studenci i pracownicy z uczelni partnerskich, ale także nasi studenci i pracownicy wyjeżdżają do ośrodków zagranicznych. Biuro współpracy międzynarodowej naszego Uniwersytetu od września br. nawiąże pisemny kontakt ze wszystkimi uniwersytetami katolickimi w świecie zrzeszonymi w FIUC, co mam nadzieję, przyniesie wymierne skutki rzeczywistej współpracy międzynarodowej. W nowym roku akademickim rozpoczynamy także bardzo ważne dla międzynarodowej współpracy odwiedziny u nas profesorów wizytujących. W strategii zatwierdzonej na kolejnych 10 lat działalności naszego Papieskiego Uniwersytetu (na senacie w dniu 30 maja br., uchwała nr. 40/2022) zapisaliśmy w punkcie 3, że będziemy umiędzynarodowienie realizować przez: „rozwój form mobilności międzynarodowej umożliwiających liczny udział studentów, doktorantów i pracowników w wymianie międzynarodowej, w tym aktywny udział w programie Erasmus+, programów Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej (NAWA) i innych; wzrost liczby porozumień bilateralnych z zagranicznymi uczelniami partnerskimi; tworzenie międzynarodowych zespołów badawczych i konsorcjów naukowych, jak i wsparcie w sprawach formalnych, związanych z pozyskiwaniem funduszy na prowadzenie działalności badawczej o zasięgu międzynarodowym; dostosowanie programów studiów do wymagań związanych z uzyskiwaniem akredytacji międzynarodowych i zwiększenia liczby studentów zagranicznych oraz udziału obcokrajowców w kadrze naukowo-dydaktycznej; rozwój oferty dydaktycznej ukierunkowanej na wspólne kształcenie z uczelniami zagranicznymi i prowadzenie programów podwójnego dyplomowania; wdrożenie programu profesora wizytującego; rozwój uczelnianego programu wymiany dla studentów z Ameryki Północnej (*Krakow Study Abroad*); stworzenie oferty programów kształcenia prowadzonych we współpracy z podmiotami zagranicznymi; upowszechnianie osiągnięć naukowych, w ramach prowadzonych dyscyplin, w przestrzeni międzynarodowej; wzmocnienie oferty stypendiów będących w zasięgu instytucji krajowych i zagranicznych; opracowanie i wdrożenie programu promocji UPJPII na arenie międzynarodowej poprzez m.in. aktywność w mediach społecznościowych, na stronach internetowych czy zintensyfikowanej współpracy z absolwentami UPJPII; wdrożenie systemu szkoleń skierowanych do kadry w zakresie podnoszenia kompetencji istotnych dla rozwoju współpracy międzynarodowej”. Pora więc to wszystko wprowadzić w życie od nowego już roku akademickiego 2022/23. To jest na kolejne

dwa lata mojej działalności jako rektora bardzo ważne zadanie i na tę sferę będę szczególnie zwracał uwagę. Obok więc podnoszenia poziomu dydaktyki (jakości kształcenia) i nauki (sięgania po granty w Polsce i za granicą) oraz budowy Kampusu Jana Pawła II, umiędzynarodowienie jest priorytetem w latach 2022-2024 działalności Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie.